

Sygn. akt II K 886/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 maja 2021 r.

Sąd Rejonowy w Złotorzy II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Michał Misiak
Protokolant:	Anna Rogalska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej-----

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2021 r. w Złotorzy

sprawy

1. **M. G.**

urodz. (...) w Z.

syna R. i M. z d. P.

2. **K. G. (1)**

urodz. (...) w Z.

syna R. i M. z d. P.

3. **K. G. (2)**

urodz. (...) w Z.

syna J. i J. z d. W.

oskarżonych o to, że:

I w dniu 25 września 2020 roku w miejscowości G., rejonu (...), województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu wzięli udział w pobiciu M. B. (1) w ten sposób, że zadawali mu obrażenia po całym ciele czym narazili pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo wystąpienia skutku określonego w art. 157§1 kk

to jest o czyn z art. 158§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk

a nadto M. G. oraz K. G. (1):

o to, że:

II w dniu 04 listopada 2020 roku w miejscowości G., rejonu (...), województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu dokonali uszkodzenia skrzydła oraz ościeżnicy w drzwiach wejściowych do budynku oznaczonego numerem (...) oraz skrzydła i ościeżnicy drzwi

wejściowych do mieszkania oznaczonego numerem (...) powodując straty w kwocie 1000 zł na szkodę M. L., przy czym K. G. (1) czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotoryi o sygn. akt II K 109/18 z dnia 18.04.2018 roku m.in. za czyn z art. 288§1 kk i inne na karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 17.12.2019 roku do dnia 03.09.2020 roku

to jest o czyn z art. 288§1 kk w zw. z art. 12 kk, zaś wobec K. G. (1) o czyn z art. 288§1 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 64§1 kk

III w dniu 04 listopada 2020 roku w miejscowości (...), rejonu (...), województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu usiłowali naruszyć mir domowy w ten sposób, że po uprzednim wyważeniu drzwi wejściowych do budynku dostali się do jego wnętrza, a następnie po wyważeniu drzwi wejściowych do mieszkania usiłowali się do niego wedrzeć pomimo żądaniu osoby uprawnionej miejsca tego nie opuszczali, przy czym zamierzonego celu działali na szkodę M. L.

to jest o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 193 kk

a także M. G.

o to, że:

IV w dniu 04 listopada 2020 roku w miejscowości G., rejonu (...), województwa (...), w okolicy przystanku autobusowego trzymając w ręku ostrze noża kierował groźby pozbawienia życia pod adresem D. L., przy czym groźby te wzbudziły uzasadnioną okolicznościami obawę ich spełnienia czym działał na szkodę D. L.

to jest o czyn z art. 190§1 kk

V w dniu 04 listopada 2020 roku w miejscowości G., rejonu (...), województwa (...), w okolicy budynku oznaczonego numerem (...) kierował groźby pobicia oraz pozbawienia życia pod adresem D. L. oraz M. L., przy czym groźby te wzbudziły w wymienionych uzasadnioną okolicznościami obawę ich spełnienia czym działał na szkodę D. L. i M. L.

to jest o czyn z art. 190§1 kk

I uznaje oskarżonych M. G., K. G. (1) i K. G. (2) za winnych popełnienia zarzucanego im czynu, opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, iż czyn ten polegał na tym, że w dniu 25 września 2020 r. w G. wzięli udział w bójce, w trakcie której zadawano uderzenia, mogąc narazić jednego z jej uczestników na nastąpienie skutku określonego w art. 157§1 kk i eliminuje z opisu czynu M. B. (1) jako pokrzywdzonego oraz kwalifikuje ten czyn z art. 158§1 kk i za to na podstawie art. 158§1 kk przy zastosowaniu art. 37a§1 kk skazuje ich na kary grzywny w wysokości po 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda stawka;

II uznaje oskarżonego M. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, iż czyn ten polegał na tym, że w dniu 04 listopada 2020 r. w G. dokonał wyważenia drzwi wejściowych do budynku nr (...), uszkadzając skrzydło i ościeżnicę, co spowodowało straty w wysokości 500 złotych i czyn ten kwalifikuje z art. 124§1 kw i za to wymierza mu karę 800 (osiemset) złotych grzywny;

III uznaje oskarżonych M. G. i K. G. (1) za winnych popełnienia zarzucanego im czynu, opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 13§1 kk w zw. z art. 193 kk z tym, iż z jego opisu eliminuje stwierdzenie o wyważeniu drzwi do mieszkania i za to na podstawie art. 14§1 kk w zw. z art. 193 kk skazuje ich na kary grzywny w wysokości po 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda stawka;

IV uznaje oskarżonego M. G. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, opisanych w punktach IV i V części wstępnej wyroku, stanowiących występki z art. 190§1 kk, popełnione w warunkach ciągu przestępstw, opisanego w art. 91§1 kk i za to na podstawie art. 190§1 kk w zw. z art. 91§1 kk skazuje go na karę grzywny w wysokości 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda stawka;

V na podstawie art. 91§2 kk łączy orzeczone wobec M. G. w punktach I, III i IV kary grzywny i wymierza mu karę łączną grzywny w wysokości 300 (trzysta) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda stawka;

VI na podstawie art. 85 kk, art. 86§1 i 2 kk łączy orzeczone wobec K. G. (1) w punktach I i III kary grzywny i wymierza mu karę łączną grzywny w wysokości 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda stawka;

VII uniewinnia oskarżonego K. G. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku;

VIII na podstawie art. 124§4 kw orzeka wobec oskarżonego M. G. obowiązek zapłaty równowartości wyrządzonej szkody przez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego M. L. kwoty 500 (pięćset) złotych;

IX na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej wobec M. G. kary łącznej grzywny zalicza mu zatrzymanie: w dniu 30 września 2020 od godz. 9.30 do godz. 15.00, od dnia 04 listopada 2020 r. godz. 20.00 do 05 listopada 2020 r. godz. 17.15, co łącznie stanowi dwa dni pozbawienia wolności, równoważne czterem dziennym stawkom grzywny;

X na podstawie art. 627 kpk zasądza od każdego oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, związane z jego udziałem w sprawie, tj. w kwocie po 110 złotych na nadto wymierza im opłaty:

a) oskarżonemu M. G. na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 6 ustawy o opłatach w sprawach karnych w kwocie 300 złotych,

b) oskarżonemu K. G. (1) na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 6 ustawy o opłatach w sprawach karnych w kwocie 250 złotych,

c) oskarżonemu K. G. (2) na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych w kwocie 150 złotych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 886/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może			

ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.OCena DOWOdów			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. G., K. G. (1), K. G. (2)	I		Wymierzając oskarżonemu karę, sąd wziął pod uwagę stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, które uznał za niezbyt wysokie. Sąd zmienił bowiem opisu czynu na bójkę,

eliminując M. B. (1) jako pokrzywdzonego. Pamiętać należy, że do zdarzenia doszło w dużej mierze z powodu prowokacji ze strony M. B. (1), jego agresywnego zaczepiania oskarżonych (taka sylwetka M. B. wynika z dołączonych do akt kserokopii materiałów spraw, w których on występował jako oskarżony). Poziom przemocy ze strony oskarżonych nie był znaczny, narażanie dotyczyło najniższego wymaganego treścią art. 158§1 kk poziomu (obrażeń ciała wskazanych w art. 157§1 kk). Zdarzenie odbyło się w miejscu postronnym, nie było wcześniej planowane, doszło do niego w sposób przypadkowy.

Sąd wziął pod uwagę względy prewencji indywidualnej (szczególnie istotne w sytuacji karanych już oskarżonych M. G. i K. G. (1)), a także potrzeby prewencji ogólnej, nakazujące podkreślenie konieczności rozwiązywania konfliktów bez użycia przemocy.

Sąd wziął pod uwagę to, że oskarżeni przyznali się do popełnienia zarzucanego im czynu, co należy uznać za wyraz skruchy, a oskarżony K. G. (2) nie był dotąd karany.

			<p>Z tych powodów, sąd uznał za sprawiedliwe wymierzenie kar grzywnien (z zastosowaniem art. 37a§1 kk, gdyż wymierzone kary z użyciem sankcji podstawowej, nie przekroczyłyby roku pozbawienia wolności) w wysokości po 150 stawek dziennych grzywny. Sąd ustalił wysokość stawki dziennej na 10 złotych z uwagi na niezbyt dobrą sytuację materialną oskarżonych.</p>
M. G.	II VIII		<p>Sąd uznał za sprawiedliwą karę 800 złotych, gdyż zachowanie M. G., jak na wykroczenie z art. 124§1 kw, cechowało się dość znacznym stopniem winy i społecznej szkodliwości czyn. Dotyczyło bowiem drzwi do budynku mieszkalnego, dwurodzinnego, wiązało się zatem z zakłóceniem spokoju oraz poczucia bezpieczeństwa mieszkańców. Ponadto, dotyczyło mienia o wartości 500 złotych, a zatem granicznej w ogóle dla uznania tego czynu za wykroczenie. Sąd wziął pod uwagę również względy prewencji.</p> <p>Sąd ponadto, stosownie do treści art. 124§4 kw, zobowiązał M. G. do zapłaty równowartości wyrządzonej szkody.</p>

M. G., K. G. (1)	III	<p>Wymierzając oskarżonym karę, którą sąd mógł orzec, jako karę grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku, sąd wziął pod uwagę przede wszystkim stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, które uznał za sytuujące się na poziomie średnim. Z jednej strony bowiem czyn nie przekroczył ram usiłowania, ale pamiętać należy, że było tak wskutek obrony ze strony D. i M. L., a ponadto usiłowanie naruszenia miru dotyczyło mieszkania, a zatem obszaru szczególnie ważnego dla poczucia bezpieczeństwa zamieszkujących w nim ludzi. Z drugiej strony, oskarżeni wiedzieli (jako sąsiedzi pokrzywdzonych), że w mieszkaniu do którego próbowali się wdrzeć, znajduje się, prócz D. i M. L., także kobieta z niepełnosprawnym dzieckiem.</p> <p>Sąd uwzględnił również potrzeby prewencji indywidualnej (wspomnianej już dokończyć) oraz przede wszystkim prewencji ogólnej, nakazujące w sposób szczególny chronić mieszkania jako ostoję bezpieczeństwa poszczególnych ludzi.</p> <p>Z tych powodów, sąd uznał za sprawiedliwe kary grzywny w wysokości 120</p>
------------------	-----	--

			stawek dziennych po 10 złotych każda stawka.
M. G.	IV		<p>Wymierzając M. G. jedną karę, przy wykorzystaniu art. 91§1 kk, za dwie groźby, sąd miał na uwadze to, że oskarżony działał w silnym wzburzeniu, spowodowanym sprzeczką z D. L.. W trakcie pierwszej z gróźb trzymał on w ręku nóż, ale był on wtedy w dość znacznym, kilkudziesięciometrowym oddaleniu od pokrzywdzonego. Bardziej negatywnie sąd ocenił okoliczności drugiej groźby, którą sformułował on wobec D. i M. L., gdy był już czas aby ochłonąć i zapanować nad emocjami. Szczególnie, że w tym przypadku groźby nie można wytłumaczyć wyłącznie erupcją emocji, gdyż M. L. nie miał z nim w tym dniu bezpośredniego konfliktu, jest ponadto on od niego o pokolenie starszy i hierarchia wzajemnych relacji powinna być w tym przypadku sztywniejsza. Z tych powodów, mogąc orzec karę grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat trzech, sąd uznał za sprawiedliwą karę 120 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda stawka.</p>
M. G.	V		Wymierzając oskarżonemu M. G., przy zastosowaniu art. 91§2

			<p>kk, karę łączną grzywny, którą sąd mógł orzec w granicach od najwyższej z orzeczonych kar, a zatem od 150 stawek, do ich sumy, czyli do 390 stawek, sąd miał na uwadze powiązanie czasowo-przedmiotowe popełnionych przez niego czynów.</p> <p>Czyny te dzieliły się na dwie grupy, pierwsza, jeden czyn, związany ze zdarzeniem z udziałem M. B. (1), druga - czyny na szkodę rodziny Państwa L.. Oczywiście, połączeniu nie podlegała wymierzona za wykroczenie kara grzywny.</p> <p>Czyny te zatem jedynie w części były ze sobą powiązane, choć wszystkie miały u podstawy zastosowanie czy zagrożenie przemocą, nawet usiłowanie naruszenia miru domowego niewątpliwie do tego zmierzało. Z tych względów, sąd uznał za uzasadnione zastosowanie metody bliższej kumulacji i orzekł karę łączną 300 stawek dziennych grzywny, mając również na uwadze względy wychowawcze, związane z jego uprzednią, choć sprzed wielu już lat, karalnością.</p>
K. G. (1)	VI		<p>Podobne kryteria jak w punkcie powyższym, sąd uwzględnił wobec oskarżonego K. G. (1), mając na uwadze to,</p>

			<p>iż w jego przypadku połączeniu podlegały dwie kary jednostkowe (czyli sąd poruszał się w granicach od 150 do 270 stawek). Sąd uznał za sprawiedliwą karę łączną grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych grzywny.</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. G.	IX		Stosownie do treści art. 63§1 kk, na poczet kary łącznej grzywny należało zaliczyć oskarżonemu M. G. okresy jego zatrzymania w sprawie.
<p>1.inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>Sąd, z uwagi na zakres wniosku o uzasadnienie wyroku, ograniczył je do kwestii wskazanych we</p>			

wniosku, a zatem kary i innych konsekwencji prawnych czynów.		
1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
X	Oskarżeni zarobkują, choć ich dochody nie są wielkie, ale są ponadto osobami jeszcze stosunkowo młodymi, zdolnymi do pracy i brak było podstaw do uznania, iż nie są w stanie ponieść kosztów sądowych. Opłaty natomiast sąd obliczył jako 10 % kary grzywny.	
1.Podpis		